

Rouzė pavargo jaustis atstumta.

Rouzės malda

Liusi Styvenson Evel
(Paremta tikra istorija)

Rouzė numetė kuprinę ant grindų. Ką tik baigėsi jos antra diena naujoje klasėje. Ir tai nebuvo gera diena.

„Kas nutiko?“ – paklausė mama.

Rouzė susmuko ant sofos. „Kai kurie mano klasės vaikai man sakė bjaurius dalykus, – atsakė ji. – Apie mano tamsią odą.“

Mokykloje buvo nedaug žmonių, kurių oda buvo tokia pat tamsi kaip Rouzės, todėl ji jautėsi atstumta. Tačiau erzinimas priverė ją jaustis šimtą kartų blogiau.

Mama atrodė susirūpinusi. „Man labai gaila, – pasakė ji apkabindama Rouzė. – Aš pakalbėsiu apie tai su tavo mokytoja.“

Bet kitą dieną mokykloje Rouzė vėl erzino. Vienas jos klasės berniukas su ja elgėsi piktai visą dieną.

Rouzei buvo liūdna. Tačiau jai buvo ir pikta. Kartais, kai jis elgdavosi su ja šurkščiai, Rouzė atsakydavo taip pat. Tačiau tai nepadėjo jai pasijusti geriau.

Vieną dieną, grįžusi iš mokyklos, Rouzė nubėgo tiesiai į savo kambarį. Ji pavargo nuo erzinimo. Ją slėgė jausmas, kad yra atstumta. Ji įsikniaubė veidu į pagalvę ir verkė.

Ką man daryti? – mąstė ji. Ji nenorėjo taip jaustis likusią mokslo metų dalį.

Rouzė nusišluostė akis. Tada ji pažvelgė į mažą Jėzaus statulėlę, kuri buvo jos knygų lentynoje. Mama buvo davusi ją Rouzei, kad padėtų jai prisiminti Jėzų.

Gal turėčiau pasimelsti? – pagalvojo ji. Ji atsiklaupė ir sunėrė rankas.

„Brangus Dangiškas Tėve, man labai skaudu. Klasės draugai erzina mane dėl mano tamsios odos, ir dėl to jaučiuosi siaubingai. Prašau man padėti.“

ILUSTRAVO ŠONA DŽ. S. TENE

Buvo gera papasakoti Dangiškajam Tėvui apie savo jausmus. Ji žinojo, kad Jis klausosi. Ji jautė šilumą ir meilę, tarsi ją būtų apgaubusi minkšta antklodė. Ji pajautė, kad jos odos spalva graži. Ji buvo Dievo vaikas, ir Jis ją mylėjo.

Kai Rouzė baigė melstis, jai kilo mintis. Galbūt ji galėjo daugiau padėti savo mokykloje.

Kitą savaitę Rouzė ir jos mama kalbėjosi su atsakingais mokyklos žmonėmis apie tai, kas vyksta jos klasėje. Rouzė atkreipė dėmesį į kitus vaikus, iš kurių tyčiojama, ir su jais susidraugavo. Ji stengėsi nekreipti dėmesio į berniuką, kuris ją erzino. Sekmadienį bažnyčioje ji paliudijo, kad Dangiškas Tėvas myli kiekvieną.

Mokykloje reikalai pagerėjo ne iš karto. Tačiau, kai būdavo sunku, Rouzė prisimindavo, kaip jautėsi per maldą. Ji buvo Dievo vaikas ir buvo mylima. Ir kadangi tai žinojo, ji galėjo padaryti bet ką. ●

ROUZĖS PATARIMAI, KAIP ATSIKRATYTI RASIZMO

RASIZMAS pasireiškia tada, kai su žmonėmis elgiamasi neteisingai dėl jų odos spalvos ar kilmės. Štai ką galite daryti:

- Visada atminti, kad esate Dievo vaikas.
- Su visais elkitės meilingsai, maloningai ir pagarbiai. Atminti, kad ir jie yra Dievo vaikai.
- Jei iš jūsų tyčiojama arba jei matote, kad tyčiojama iš ko nors kito, pasikalbėkite su suaugusiuoju. Ginkite savo nuomonę, bet neatsakykite taip pat nemandagiai, kaip elgiamasi su jumis.
- Papasakokite apie savo patyrimus kitiems. Padėkite jiems žinoti, kad jie nėra vieni.
- Ginkite tuos, su kuriais elgiamasi nesąžiningai. Susidraugaukite su jais.